

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 4. Pax inter Imperatorem & Pontificem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII.
A.C. 1177.

tum commorari posse, inde abiens in Cœna Domini Venetias contendit. Papa vero Ferrariæ Festum Paschale, hoc anno millesimo centesimo septuagesimo septimo in diem vigesimam quartam mensis Aprilis incidens, ritu solemniter celebravit.

§. IV.

Pax inter Imperatorem & Pontificem.

Romuald.

Alexander Papa, nona mensis Maji relicta Ferraria, triremibus Regis Siciliae Venetias devectus, iisdem ac primo honoribus afficitur. Tum Mandatarios in Oratorio Palatii Patriarchalis, ubi ipse diversabatur, convenire jussit, ac ante cetera de pace cum Longobardis, utpote majoris molis, agere. Et tunc quidem de nulla re inter eos convenit, suavitque Pontifex, ut induciæ inter Imperatorem ac Longobardos Regemque Siciliae statuerentur, quod vero consilium Imperatori non probabatur. Nec enim ille bona fide pacem simpliciter quærebat, eique Legati etiam sui suspecti erant. Quin usque Chiogiam procedens, Venetias intrare, invito Papa, parabat, favente quorundam Venetorum factione, etsi, id se minime concessuros, jurando se adstrinxissent. Jamque in Ducis

Ducis Venetiarum & sapientiorum vi- Sæcul. XII.
rorum auctoritate parum opis esse vide- A.C. 1177.
batur; sed Legati Regis Siciliae populos
in officio continuerunt, comminati, eo-
rum rempublicam iratum Regem suum
sensuram, si tam solemnium juramento pro-
missa violaret. Tanta animorum dis-
sensio negotium usque ad finem mensis
Julii suffaminavit, & tandem Christianus
Cancellarius, ceterique Imperatoris
Mandatarii reclamantes virili libertate
dixerunt; nihil juris Imperatori in ani-
mas suas esse, & nunquam futurum, ut
fidem publicam Summo Pontifici Anag-
niae a se datam, ac jurejurando stabili-
tam, qua ille munitus liberali animo Ve-
netias se contulisset, frangerent. Se-
denique Alexandrum pro legitimo Papa
habere, & Antipapam in Hetruria de-
gentem abjicere (*). Tunc vero expu-
gnata est Friderici contumacia, pacem,
prout illam Legati inter Ecclesiam, Re-
gem Siciliae, & Longobardos stabilien-
dam censuerant, recepit, novis Sacra-
mentis, nomine ipsius & Germaniae
Principum editis, confirmavit, ac Sab-
bato

(*) Nempe, erat is Joannes Strumensis, a
suis Callistus III. nuncupatus, Viterbii agens,
de quo apud Cardinalem Baronium: *Interea
Viterbiensis ille ridiculus Antipapa de malo
semper in pejus deficiens &c.*

Sæcul. XII. bato vigesima tertia mensis Julii Vene-
 A.C. 1177. tias venit.

Altera die, quæ erat Dominica, vigilia S. Jacobi, Papa summo mane Cardinales sex, videlicet Episcopus duos, Presbyteros tres, & Diaconum unum misit, qui Imperatorem absolverent. Ipse Schisma Octaviani, Guidonis Cremenensis, & Joannis de Struma abjurans, obedientiam Alexandro Papæ ejusque legitimis Successoribus promisit, sicque a Cardinalibus a sententia Excommunicationis absolutus, unitati Ecclesiæ Catholicæ redditus est. Præsules quoque & Principes Germaniæ Schismati renunciantes absolvuntur. Quibus peractis Venetiarum Dux & Patriarcha Gradenfis, cum ingenti populi Clericorumque frequentia ad Monasterium S. Nicolai, in capite Rivialti situm, Imperatoris Hospitium, procedunt, cumque eum Dux Venetorum in cimbam suam accepisset, ad Ecclesiam S. Marci deducit. Venientem Papa in Ecclesiæ limine, adstantibus Episcopis suis ac Cardinalibus, Patriarcha Aquilejensi, Archiepiscopis, Episcopisque Longobardiæ, sedentibus omnibus ac cultu Sacerdotali fulgentibus, in conspectu innumerabilis populi expectabat. Accedens vero Imperator, deposita chlamyde, prostravit se in terram, & pedes Pontificis osculatus est, qui

qui eum manu erigens, erumpentibus lacrymis, osculum pacis obtulit. Illico Germanorum vocibus Hymnus: *Te Deum laudamus*, insonuit, & Augustus Pontificem, arrepta manu ejus dextera usque ad Chorum Ecclesiæ deduxit, ubi inclinato capite ejusdem Benedictionem accepit, & mox ad Ducis Palatium rediit (*).

Sub

(*) Ad hunc locum pertinet illa altera narratio, secundum Chronica Venetiis asservata, ut testantur Cardinalis Baronius & Palatius ad annum millesimum centesimum septuagesimum septimum, in quibus legimus; Alexandrum Papam, Friderici Imperatoris Edictis perterritum, Benevento excessisse, & Jaderam delatum ex Dalmatia Venetias ignoto habitu profugisse, sub inopis Sacerdotis veste in Monasterio Charitatis latuisse, atque ad sordidum culinæ ministerium, ut occultius Personæ Majestatem celaret, se ultro demisisse. Sed a quopiam, cui Commodus nomen, fuisse proditum, ac a Principe Venetorum, & Senatu ad domum Patriarchalem inter publicas gratulationes lætanter deductum. Ottonem Friderici filium cum numerosa classe ad Histriæ littora appulisse, quam Zianus Venetorum Dux triginta navibus invasisset, fudisset & profligasset. Ei deinde Pontificem Alexandrum victoriam fuisse gratulatum, & dixisse: *Accipe, Ziane, & me Authore hoc mare tibi, Venetiæque armis, obnoxium despon-*

Sæcul. XII

A. C. 1177. Sub noctem misit ad Papam Augustus, qui suo nomine rogarent, ut altera die,

*sponsato; quod tu & futuri Principes quot annis stato die in perpetuum servabitis; ut omnis posteritas memoria repetita intelligat, maris possessionem patria virtute, ac navali disciplina vestram esse jure belli quandoque factam, atque ut uxorem viro, ita illud hoc desponsationis annuæ munere vestro subjacere Imperio. Tum Ottonem in navali prælio captum, Friderici filium, in Germaniam dimissum, Patrem permovisse, ut pacem cum Ecclesia & Alexandro Summo Pontifice quæreretur, ac Venetias proficisceretur. Ibi Alexandrum Papam ad Divi Marci fores, in Sella sedentem aurea, Fridericum Imperatorem ad se progredientem expectasse, & ad procumbentem, ut ejus pedes exoscularetur, planta collo jacentis superposita Davidicum illud protulisse: *Super aspidem & basiliscum ambulabis & conculcabis leonem & draconem.* Imperatorem vero, inflato adhuc spiritu reposuisse: *Non tibi sed Petro; cui Pontifex impressa fortius planta: & mihi & Petro.**

Ita Historiam istam referunt Veneti, quin adhuc dum singulis annis in Festo Ascensionis Domini Dux Venetorum, conscensa magnifici operis nave, quam *Bucentoro* vocant, in altum provehitur, ac projecto in undas annulo aureo, Reipublicæ nomine, mare Adriaticum sibi desponsat, ac subjectum declarat. Fleurius suo silentio satis prodit, quod hanc narrationem
reji

die, Feflo S. Jacobi, in Ecclefia S. Marci Sæcul. XII.
 Saeris operaretur, quibus interesse cu- A.C. 1177.
 peret. Id promifit Papa, ac illa die eun-
 tem ad aram Pontificem Imperator sine
 chlamyde præceffit, virgam manu tenens,
 & apparitoris officio fungens, populum
 confertim irruentem venienti Papæ lo-
 cum dare juffit. Ipfe cum Præfulibus
 & Clericis Germanis, qui officium Di-
 vinum decantarunt, in Choro fubftitit.
 Prælecto Evangelio Papa fuggestum con-
 fcendit, dicturus ad Populum; fed quia
 latine loquebatur, Patriarcham Aquile-
 jenfem juffit fermonem fuum Germani-
 ce reddere, ut Imperatoris pietati fatis-
 fieret. Poftquam peroratum, & *Credo*
 recitatum, Imperator cum Principibus
 Curia

rejiciat. Cardinalis Baronius & plerique alii
 confictam explodunt, & Natalis Alexander de
 ea judicium fert, quod fequitur: *Alexandrum III.*
Friderici Imperatoris ad pedes fuos prostrati
caput pede preffiffe, ipfique insultaffe. . . . Su-
per aspidem & Basilicum &c. putidiffima fa-
bula eft, Auctoris cocævi, qui Alexandri Acta
confcripfit, Romualdi Salernitani Archiepifco-
pi, qui Concilio Veneto & Abfolutioni Fride-
rici intererat, Matthæi Paris in Historia An-
glica ad hunc annum, Wilhelmi Tyrri, & Ro-
gerii de Hoveden in Annalibus Angliæ, fentio
falfitatis convicta. &c.

Hift. Ecclef. Tom. XVIII.

B

Sæcul. XII. Curia suæ pedibus Papæ admotus, eos
 A. C. 1177. osculatus est, & oblationem detulit.

Communionem deinde de manu Ponti-
 ficis accepit, & Missa completa, manu
 prehensam ad fores Ecclesiæ deduxit.

Chr. Gaufr. Vostens. to. 2. Bibl. Lab. p. 3. 4. Pontifice equum conscendente Frideri-
 cus stapedem tenuit, tumque appren-
 so freno equum rexit, donec Alexander
 ei benedixit, & ut discederet rogavit,

quod longius viæ spatium usque ad ma-
 re superesset. Sequenti die hora circi-
 ter nona Imperator, ut sinceram amici-
 tiam profiteretur, usque ad Papæ con-
 clave venit, paucis comitantibus, cum
 ille Cardinalibus familiariter colloque-
 retur. Jucunde & peramanter Augu-
 stus & Pontifex sermonem conferue-
 runt, non nunquam jocos, sine utriusque
 Dignitatis dispendio, immixtis.

§. V.

Pax juratur.

Romuald.

Inde sex dierum spatio interjecto, scili-
 cet die Lunæ, prima Augusti, solemn-
 i juramento pax confirmata. Imperator
 Præsulibus & Principibus Curia suæ se-
 quentibus ad Palatium Patriarchale, ubi
 Papa diversabatur, se contulit, & Sessio
 in ejusdem domus aula longa & ampla
 celebrata. Ubi in medio Pontifex re-
 sedit, stantibus ex utroque latere Epi-
 scopis & Cardinalibus, Imperatorem in-
 vitavit,